

Fhv. kirkeminister Johs. Hansen in memoriam

Stiftsprovst Carl Bay

Den 1. august døde fhv. kirkeminister, landstingsmand *Johs. Hansen*, pludselig af en hjertelammelse 71 år gl. Ingen af os, der var sammen med ham ved generalforsamlingen i Odense i maj måned, havde den mindste fornemmelse af, at det skulle blive sidste gang, vi mødtes i arbejdet for vor forening, som han havde en varm interesse for.

Johs. Hansen var oprindelig lærer i Brande, men hans politiske og sociale evner og interesser førte ham hurtigt ind i kommunalpolitisk arbejde og derfra ind på rigsdagen, hvor han gjorde springet til kirkeminister i ministeriet Stauning 1935—40. Han afløste på denne post kirkeminister *P. Dahl*, som havde været med i det første ministerium *Stauning* og dermed havde lagt socialdemokratiets administrative linie an på det kirkelige område. Denne havde vist sit ansigt på forskellig vis, hvor jeg i dette øjeblik erindrer mig i hvert fald tre områder: en finanslov med skrabede kirkelige bevilninger, sammen-lægning af embeder mod menighedernes ønske og en forringet præstelønningslov. Hvorfor Stauning udskiftede Dahl til fordel for Johs. Hansen, ved jeg selvsagt ikke, men der er ingen tvivl om, at det var et klogt træk af Stauning, alene af den grund, at Johs. Hansen ganske anderledes var forhandlingens mand end *P. Dahl*. Man kan vist godt sige, at der var kommet noget stillestående over socialdemokratiets kirkepolitik og administration — der trængtes til en fornyelse i administrationen og kirkepolitikken indenfor partiet. Og så vidt jeg kan se, var det et godt valg, Stauning traf ved at tage Johs. Hansen til kirkeminister, selv om han den gang var en ukendt mand udadtil. Han kom i høj grad til at præge partiets kirkepolitik, sådan som denne ændrede sig i slutningen af trediverne, — en ændring, som mange i folkekirken har været taknemmelig for.

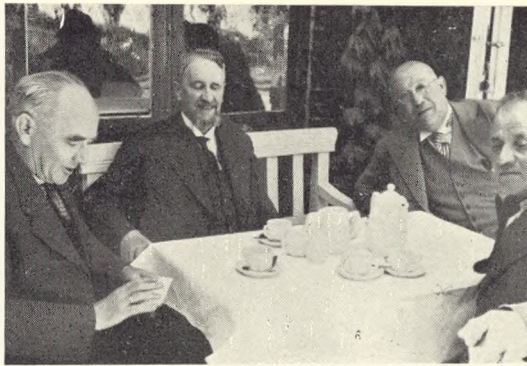

Fig. 24.
Fra venstre:
Kirkeminister
Johs. Hansen, biskop
Scharling og stiftsprovst
Noring, som alle nu er
døde; endv. kirkeværge
J. Lyne. Fra gene-
ralforsamlingen
i Viborg 1938.
Foto: J. Th.

I 1941 kom Johs. Hansen ind i arbejdet for vore kirkegårde. Indstillingen til bestyrelsesmøde ved generalforsamlingen 1941 lød således: „For at have så nær tilknytning som muligt til rigsdagen har man drøftet, om man ikke skulle forespørge den tidligere kirkeminister *Johs. Hansen*, om han ville indtræde i bestyrelsen. Han har vist sig meget interesseret i kirkegårdene og holdt foredrag for os i Viborg for 3 år siden.“ Johs. Hansen blev derefter valgt ind i bestyrelsen ved generalforsamlingen 1941, og han blev hurtigt foreningens næstformand og fungerede som formand umiddelbart efter biskop *Scharlings* død. Den interesse, Johs. Hansen havde lagt for dagen for vore kirkegårde, og som blev nævnt i indstillingen til bestyrelsen, holdt sig trofast lige til det sidste. Når Johs. Hansen ved vort møde i Odense i maj 1953 nævnedes for os, at tiden for hans tilbagetræden nærmede sig, skyldtes det ikke en svækket interesse for sagen, men udelukkende det ene hensyn, som hedder alderen. Han ville gerne, at yngre kræfter kom til, idet han nu også havde nået aldersgrænsen for sit politiske virke på rigsdagen.

Vi vil i vor forening bevare mindet om ham som en mand, der har øvet en tydelig indsats for vor forening. Man mødte hos ham en selvfølgelig villighed til at påtage sig foreliggende opgaver, — en mand med en besindig og rolig omtanke for foreningens anliggender, og dertil et menneske med en yderst beskedne og tiltalende optræden. Vi vil gerne give udtryk for vor taknemmelighed over hans indsats for *Foreningen for Kirkegårdskultur*, idet vi samtidig udtaler et: Ære være hans minde!